

17. Bani Isra'il (al-Isra')

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

17. Bani Isra'il (al-Isra')

Namn

Denna sura har fått sitt namn (*Bani Isra'il*) från vers 4. Men detta namn är endast en särskiljande beteckning, liksom namnen på många andra suror, och är inte en beskrivande titel. Det betyder alltså inte att "Bani Isra'il" är surans tema.

Uppenbarelseperiod

Den allra första versen visar att denna sura uppenbarades i samband med **Mi'raj** (Uppstigningen). Enligt traditionerna och biografierna om den helige Profeten inträffade denna händelse **ett år före hijrah**. Därför är denna sura en av dem som uppenbarades under den sista fasen av profetskapet i Makkah.

Bakgrund

Den helige Profeten hade under de föregående tolv åren förkunnat **tawhid**,

och hans motståndare hade gjort allt de kunde för att göra hans mission till ett misslyckande. Men trots all deras opposition hade islam spridit sig till varje hörn av Arabien, och det fanns knappt någon klan som inte hade påverkats av hans inbjudan.

I själva Makkah hade de sanna troende bildat en liten gemenskap och var redo att möta varje fara för att göra islam framgångsrikt. Dessutom hade ett mycket stort antal människor från **Aws** och **Khazraj** (två inflytelserika klaner i al-Madinah) accepterat islam.

Därför hade tiden kommit för den helige Profeten att emigrera från Makkah till al-Madinah, samla de spridda muslimerna och etablera en stat baserad på islams principer.

Det var under dessa omständigheter som **Mi'raj** ägde rum, och vid sin återkomst förde den helige Profeten med sig budskapet som finns i denna sura.

Tema och ämnen

Denna sura är en **underbar kombination av varning, tillrättavisning och undervisning**, sammanvävda i en balanserad helhet.

1. Varning till Makkahs icke-troende

De icke-troende i Makkah hade blivit tillrättavisaade att ta lärdom av det eländiga slutet för israeliterna och andra samhällen, och att rätta sina vägar inom den respit som Allah hade gett dem — en respit som höll på att löpa ut.

De uppmanades att acceptera den inbjudan som gavs av Muhammad (Allahs frid och välsignelser över honom) och Koranen; annars skulle de utplånas och ersättas av andra människor.

2. Varning till israeliterna

I förbigående hade även israeliterna — med vilka islam snart skulle komma i direkt kontakt i al-Madinah — blivit varnade att de borde lära sig av de straff som redan hade drabbat dem.

De varnades:

”Dra nytta av Muhammads profetskap, för detta är den sista

möjlighet som ges er. Om ni även nu betar er som ni tidigare gjort, kommer ni att möta ett smärtsamt straff.”

Undervisning för mänskligheten

Det har betonats att människans framgång eller misslyckande, vinst eller förlust, beror på rätt förståelse av:

- **tawhid,**
- **livet efter döden,**
- **profetskapet.**

Därför har övertygande argument framförts för att bevisa att Koranen är Allahs bok och att dess läror är sanna och äkta. De icke-troendes tvivel om dessa grundläggande realiteter har undanröjts, och vid lämpliga tillfällen har de tillrättavisats och förebråtts för sina okunniga vägar.

Grundläggande principer för moral och civilisation

I detta sammanhang har de grundläggande principerna för moral och civilisation, på vilka det islamiska livssystemet är avsett att byggas, lagts fram.

Detta var i själva verket en **manifestliknande presentation** av den kommande islamiska staten — proklamerad ett år innan den faktiskt etablerades.

Det har uttryckligen klargjorts att detta var skissen till det system på vilket Muhammad (Allahs frid och välsignelser över honom) avsåg att bygga mänskligt liv, först i sitt eget land och sedan i världen utanför.

Instruktioner till Profeten och de troende

Utöver detta har den helige Profeten instruerats att stå fast vid sin hållning, utan att bry sig om den opposition och de svårigheter han mötte, och att aldrig tänka på att kompromissa med otro.

Muslimerna — som ibland visade tecken på otålighet när de mötte förföljelse, förtal och krokiga argument — har också instruerats att möta svåra omständigheter med **tålmod och uthållighet**, och att hålla full kontroll över sina känslor och passioner.

Dessutom föreskrevs **salah** för att reformera och rena deras själar, som

om det sades:

”Detta är det som kommer att frambringa i er de höga karaktärsegenskaper som är nödvändiga för varje person som avser att kämpa på den rättfärdiga vägen.”

I förbigående får vi från traditionerna veta att **Mi'raj** var första gången de fem dagliga bönerna föreskrevs att utföras vid fasta tider.

[KAPITEL 17](#)

«[16. an-Nahl](#)

[18. al-Kahf](#)»

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)